

Dyngen, men var her fri for Knogler, Jern og Skaar. Skallerne kan da være anbragt i Dyssetiden. Interessant er det med Echiniten. I det nærliggende Forum fandtes der ligeledes en Echinit i en Jordgrav fra Dyssetid. Det er gjort sandsynligt, at man allerede dengang betragtede denne Forstening som en *Tordensten*. Antagelig har den spillet en religiøs Rolle ved Gravlæggelsen.

I den vestlige Del af vort Amt er Storstensgrave — Dysser og Jættestuer — overmaade sjældne. Men netop paa Varde — Esbjerg Egnen findes der enkelte sammen med de bekendte Jordgrave fra Forum og Sæding. Nu er Rækken saa blevet suppleret ved Fundet paa Strandby Kirkevej.

H. K. Kristensen.

En Klage.

Bastrup, Frøs Herred, Haderslev Amt, d. 18. Dec. 1792.

Til Kongen!

Peter Hansen i bemeldte By beder allerunderdanigst, at mig af Højkongelig Naade maa forventes Godtgørelse for den store Skade, som er sket paa mine Skovskifter af Blæst og Uvejr dette Aar.

Med underdanigst Bøn til Deres Ekselence høj- og velbaarne Hr. Gehejmerraad v. Krogh om, at det naadig maatte straks blive efterset, og deres Erklæring herpaa.

— — —

For Deres Majestæts Naadetrone nødsages jeg allerunderdannigst at forestille, hvorledes min Nabo Rasmus Ankersens, Østerbygaards Undersaats Skovskifte alle Steder vestlig for mine forbemeldte Skovskifter er

Tid efter anden meget forhugget, som foraarsager, at mine Skovskifter fordærves af Vestenvinden, medens de forud havde Ly, som nu savnes. Jeg meldte sligt ved Skovtakseringsforretningen, men fik intet ud af det. Nu er det kendeligt til Syne, at min Skov bliver ruineret af Vestenvinden; det ses tydeligt af, at Træerne visner og bliver tørre og raadne. Af en Del er Toppen blæst ned, og mange af de største og bedste Træer er paa nærværende Tid væltet af Stormen og ligger oprykkede, saa det er græsseligt at se. Men desuden maatte jeg kummerligt erfare, at mine Skovskifter blev forholdsvis dyrere takseret end andre saa vel her som andre Steder. Dette kunde ses paa mange Steder, idet min Skov, Rommeskær kaldet, blev sat til 135 Rigsdaler.

Hvad er dette Stykke Skov værd? I Halvparten saa meget som Hans Dinesens Skov, Karlkær kaldet, og som, saa vidt jeg ved, er takseret til 135 Rigsdaler. Saaledes er det næsten overalt. Jeg maatte græde derover, om ikke for min egen, saa for mine Børns Skyld, da de lider derunder. Allernaadigste Konge og miskundelige Landsfader! Slige Omstændigheder og Skadetilføjelser foraarsager, at jeg ikke er i Stand til at betale den mig for Skoven fastsatte Sum, med mindre jeg skal beskæres og oprykkes i min Næring, hvad der er mig svært at tænke for mine Børns Skyld.

Min allerunderdanigste Bøn nedlægges herved for Deres Kongelige Majestæt, at mig af højkongelig Naade maatte forundes nogen Lindring i disse tvende Terminer for Skoven, da Pengene endnu ikke er betalte.

Forventende en allernaadigst Bønhørelse.

Allerunderdanigst!

Peter Hansen Hørlyck, Bastrupgaard.

Det omtalte Skovskifte, som tilhørte Rasmus Ankersen, Kæmpesgaard, er ryddet for vist langt over 100 siden, idet det ikke om-

tales i noget af de mange Dokumenter, jeg har gennemgaaet. Det har vist haft en Størrelse af omtrent 35 Td. Land, da den Gaard, der nu ligger paa samme Sted og hedder Skovhøjgaard, tilhørende Jørgen Gammelggard, har en Agermark af dette Areal og strækker sig langs med det da Peter Hansen tilhørende Skovskifte. Skovhøjgaard er udstykket fra Skovborglund 1896. Rommeskær, en Del af Bastrup Skov, er til som Skov endnu, men er solgt fra Gaarden for 30—40 Aar siden.

Nærværende Klage har jeg fundet i Afskrift hos Klagerens Sønneson Peter R. Hørlyck i Bastrup, hvis Sønneson nu ejer Afskriften.

J. H. Byriel.

Forfatteren, fhv. Højskoleforstander
Søren Alkær sig

f. 5.—8.—1868 — d. 27.—8.—1943.

Det var ved et af de store vestjydske Skolemøder i Varde i disse Møders Glanstid, da Mødets Andendag var Fridag for Ungdommen rundt om paa Egnen — det var vistnok i 1909 eller 10.

Mødet holdtes den Gang i det gamle Ridehus lige over for Markedspladsen ved Ringkøbingvejen. Tilslutningen til Mødet var som altid stor, saa stor, at selv Ridehuset var for lille, og Folk stod flokkevis uden for Vinduerne for om muligt at høre lidt af Talerne.

Talerstolen var rykket hen til et Vindue, og her stod Taleren, den nye Forstander for den nye Kerteminde Højskole: *Søren Alkær sig*. — Hans kraftige Stemme var let at høre baade inde i Mødesalen og uden for. Han talte om et den Gang ret nyt Emne: »Hjemstavnslære og Hjemstavnsrøgt«. —